maixa

ORGAN CENTRAL DEL MOVIMENT SOCIALISTA DE CATALUNYA (M.S.C)

juliol 74

extraordinari

la vaga general del baix llobregat

Per comprendre les característiques i la significació exacta del que pot qualificar-se com una de les mobilitzacions generals més importants de les realitzades durant el franquisme a Catalunya, cal que recordem quines són les actuals circumstàncies econòmiques, socials i polítiques.

El mateix govern, el mateix règim que fa pocs mesos assassinà a Salvador Puig, que empresona i reprimeix qualsevulga veu discordant, és també el responsable d'una inflació econòmica mai vista en els darrers anys.

Ni l'especulació desencadenada per les empreses imperialistes multinacionals a l'entorn del petroli n'és la causa fonamental, ni qualsevulga altra conjuntura del capitalisme internacional (al qual, per cert, el govern Arias ha confirmat de nou la seva dependència, amb la recent renovació dels acords amb els E.U.A.). La causa cal cercar-la en l'acumulació de beneficis fabulosos i en l'explotació sense frè. Malgrat tantes "crisis", l'any 1973 ha estat reconegut com un any "prosper" en quant a beneficis de les grans empreses espanyoles. Acuesta és la raó essencial que explica l'actual carestía de la vida que pateixen les masses obreres i populars. El règim franquista no ha afrontat mai aquestes qüestions per una raó ben senzilla: assegurar i incrementar els beneficis i el poder del gran capital és la raó del seu origen i de la seva existència.

Mentre els aparells repressius del feixisme (guàrdia civil, policia, tribunals especials, etc.) estan plenament al servei de la burgesia, la qual dispo sa, ademés, de moltes armes "legals" i fins i tot "il.legals" (lock-out, acomiadaments, falsos expedients de crisi, etc.), els treballadors no tenim reconeguts els drets més elementals de vaga, un sindicat de classe, les llibertats democràtiques.

ELSA I SOLVAY : AVANTGUARDA DE LA LLUITA OBRERA

1.500 companys (ELSA: 900 treballadors; SOLVAY: 603) han desencadenat, amb la justesa de les seves reivindicacions i la combativitat de la seva lluita, la mobilització de centenars de milers de persones.

De manera semblant a la dura lluita d´AUTHI, a Pamplona, ELSA i SOLVAY han sigut el detonant de l´explosió de descontentament massiu de la població. No és tracta d´una explosió aïllada: recordem només les recents lluites de AFA i LETONA/CLESA, la dels obrers de BETTOR/DUAL a Mollet, la de CITESA a Màlaga, les múltiples lluites a la construcció en diversos llocs de l´estat espanyol.

La lluita contra la carestia de la vida i per la defensa d´un ja malparat poder adquisitiu dels salaris es concretà a ELSA en l´exigència d´un augment lineal de 5.000 ptes/mes, i a SOLVAY de 3.500 ptes/mes. Recordem que a ELSA, ón l´edat mitja dels obrers és de 45 anys, els sous mitjos són de 8.000-9.000 ptes/mes!!). A més, a ELSA, l´imposició il.legal d´un tercer diumenge més de treball acabà la paciència dels treballadors.

La resposta de la patronal a la vaga fóu l´acomiadament massiu dels obrers. Allò que al principi semblava una lluita estrictament econòmica-social, es transformà aleshores ràpidament en una lluita anti-repressiva i solidària.

LA SOLIDARITAT DE CLASSE PASSA A PRIMER TERME

El dia 5 de juny, més de 30 empreses del Baix Llobregat adjunten la pròpia lluita (conveni comarcal del metall, plataformes reivindicatives) a l´exigència de readmissió dels acomiadats d´ELSA i SOLVAY, que la patronal es nega absolutament a readmetre: 2 a ELSA i 8 a SOLVAY, considerats com a "instigadors".

La batalla ha estat i és molt dura, doncs els obrers s´han vist obligats a respondre a les agressions morals i físiques (hi han ferits) de la policia i la guardia civil, que disparà contra manifestants, així com a les detencions de companyd, els intents de divisió i la militarització inclús de 63 treballadors de SOLVAY.

La força dels obrers ha imposat el dret de reunió i d´assemblea a les fàbriques i als mateixos locals dels sindicats feixistes, sense jerarques ni buròcrates verticalistes. En aquestes reunions i assemblees, celebrades de forma massiva i constant, amb participació dels càrregs sindicals elegits i centenars de treballadors, s´han donat orientacions i consignes pràcticament diàries. Les assemblees eren òrgans sobirans que decidien què calia fer en cada moment, organitzaven la solidaritat, designaven comissions específiques (entrevistes amb l´església, amb jerarques de la CNS, amb el governador civil, amb l´Assemblea de Catalunya, etc.), preparaven piquets per a l´extensió de la lluita. Dins les assemblees jugaven un paper protagonista els militants de les CC.OO, que destacaven per la seva combativitat i capacitat de iniciativa.

UN IMPORTANT SALT ENDAVANT : L´EXIGENCIA DEL DRET DE VAGA I DEL SINDICAT OBRER

La vaga general del Baix Llobregat pren un especial relleu si considerem la politització de masses que s´hia ha desenvolupat.

Efectivament a les assemblees de fàbrica, a la CNS, a les parròquies, etc., s´ha anat [illegible] una consciència clara de quins són els drets politics que el feixisme -malgrat les promeses oberturistes i el confús joc de la CNS - ens nega.

Així, les reivindicacions del dret de vaga i del sindicat obrer, com les de les llibertats d´expressió, d´associació politica, de manifestació i de reunió, han sorgit explícitament a les assemblees, a les comissions delegades, a les manifestacions, als manifestos i escrits, etc.

La classe obrera del Baix Llobregat és doncs conscient que sense la conquesta de les llibertats, a través d´una inequívoca ruptura democràtica amb l´actual règim franquista, no hi han possibilitats de resoldre tots els problemes que l´afecten.

Al Baix Llobregat s´ha plasmat rotundament el clam popular contra la dictadura feixista del capital, accelerant més encara les contradiccions internes d´un aparell de poder que si bé es manté per la seva violència repressiva, està ja totalment mort en quant a les possibilitats de recolzament o d´indiferència en els sectors populars.

EL PAPER FONAMENTAL DEL MOVIMENT OBRER ORGANITZAT

Es evident que sense un treball sistemàtic i sense la discussió i l´anàlisi constants dels objectius per part dels militants del Moviment Obrer organitzat, i fonamentalment les CC. OO., no hauria esta possible l´envergadura d´aquesta lluita.

Han estat les CC.OO. les qui han orientat al màxim possible l´espontaneisme combatiu, però insuficient per si sòl, de les masses.

Així mateix, hauria estat dificil la realització de la vaga general de tota la població de la comarca, entre els dies 3 i 10 de juliol, (sobretot a Cornellà i a Sant Joan, ón pararen totes les empreses i tancaren un 90 per cent dels comerços i establiments públics), sense la preparació i la orientació d´una força obrera organitzada i sense el bagatge anterior d´accions solidàries i jornades de lluita generalitzada i de plataformes reivindicatives de ram i d´empresa, sentides pels treballadors i discutides i aprovades en gran quantitat d´assemblees realitzades a tota la comarca. Ni molt menys s´hauria aconseguit l´extensió el dilluns dia 8 i següents a Barcelona (ón a

més de diversos aturs i altres accions solidàries. cal destacar la massiva concentració a les Ramtles), sense la iniciativa i la coordinació de CC.OO.

Subratllem també la importància assolida pel recolzament del Secretariat de la Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya a totes les iniciatives que CC.OO. (sectors i C.O.N.) hi plantejaren. El comunicat del Secretariat de l'A.C. ha estat llegit a diverses assemblees obreres.

En definitiva, cal destacar a més dels altres trets característics dels que hem parlat, l'importància que s'ha demostrat que tenen, en qualsevol lluita obrera i més encara en una mobilització general, els aspectes organitzatius. Han quedat superades totalment les posicions dels qui creuen que l'espontaneisme o el mateix moviment ample de les masses supleix la necessitat d'una forta organització, oberta a la lluita de masses, però clandestina cara a la repressió, amb el seu aparell, els seus quadres i la seva implantació àmplia a les empreses. Així mateix, han quedat superades les posicions que de forma sistemàtica i purista neguen la possibilitat o la necessitat en general d'utilitzar les possibilitats legals de lluita (convenis, enllaços i jurats, etc.)

Pensem que el moviment de les CC.OO. en treurà ensenyances importants, de cara als moments decissius que s'apropen.

DELS MOVIMENTS "CANTONALS" A LA VAGA GENERAL

Al discutir i redactar aquestes notes (10-VII) cal dir que considerem un gran èxit la llarga lluita del Baix Llobregat. Malgrat que l'acord de principi a ELSA deixa al carrer a Carlos Navales i Jesus Martinez - bé que amb el compromís de trobar-los-hi llocs de treball -, i malgrat que hi han altres clàusules confuses, el guany econòmic s'atansa molt al que reclamaven els obrers i sobretot el que volem destacar és la conquestaxd'un conveni comarcal del metall. que havia estat negat reiteradament pels empresaris.

Considerem com una victòria important dels treballadors d'ELSA i del Baix Llobregat els acords arrancats a la patronal i entenem (davant la possibilitat de la crítica fàcil i superficial) que els obrers d'ELSA i de la comarca han sabut quin era el moment oportú per arribar a acords avantatjosos des de posicions de força. No oblidem que la vaga d'ELSA durava ja 52 dies, que estan a sobre les vacances, amb la conseqüent dispersió. No hem d'oblidar tampoc que les causes fonamentals i inicials de les vagues han estat unes reivindicacions concretes, en un principi econòmiques i després solidàries, que o bé es negocien en moments de força o bé serveixen de base per a una més àmplia extensió i generalització. I avui això no era encara possible. Fonamentalment, Barcelona , element clau , no ha pogut afegir-se de forma més massiva al moviment. pel seu endarreriment relatiu en el procés propi de lluita reivindicativa a tots els rams i empreses. Encara que aquesta no

4

hagi estat la única causa, ha estat molt important: la forma més eficaç de solidaritzar-se amb uns treballadors en lluita és lluitar per les reivindicacions pròpies, de ram i d´empresa.

En aquests moments, malgrat els acords victoriosos d´ELSA i del conveni comarcal del metall, i de l´assemblea de 700 enllaços celebrada avui decidint l´incorporació al treball, continúa la necessitat solidària, ja que els treballadors de SOLVAY, que porten ja 42 dies de vaga, no han arribat a cap acord amb els patrons, tot i que després de la tancada a Montserrat hagi accedit la direcció a senre a negociar amb els obrers. No podem donos donar per acabada la necessitat de continuar despertant la més àmplia solidaritat material i politica. Seria perillós pels companys de SOLVAY que quedessin ara isolats en la seva lluita, i més tenint en compte les caracteristiques menys favorables de Martorell en quant a tradició de lluites i de solidaritat de clase.

Avui més que mai calcontinar difonent i popularitzant les lluites i les experiències del Baix Llobregat, unint-les a les altres accions obreres i populars en curs: Letona, Bettor/Dual, el Metall a nivell provincial, Pirelli de Manresa, SEat, Citesa de Málaga, la construcció a Extremadura; la profunda egitació i descontent dins la pagesia, i les negres expectatives de l´ensenyament a tots els nivells de cara al pròxim curs; l´atur forçós que s´está produint i amenaça a diversos sectors, especialment a la construcció, electrònica, automoció, tèxtil, així com en molts sectors de tècnics i professionals, etc. Sense oblidar la quantitat de convenis de ram o empresa que es nogocien o revisen després de l´estiu.

Els pròxims mesos es presenten més dificils encara per les economies populars i sense cap perspectiva de solució per part del govern-inflació d´Arias Navarro. A les fàbriques i barriades; a les escoles i centres d´ensenyament, a les associacions de veins, centres culturals i de l´Esglèsia: els col.legis de tècnics i professionals; a tot arreu, cal discutir la nostra problemàtica, prenent decissions i mesures ja des d´avui, per atacar resoltament una situació que s´esta fent insostenible: concretant plataformes reivindicatives, ecnòmiques, socials, politiques. De l´amplitud i força que prenguin aquestes tasques de les masses en dependrà l´exit de la perspectiva d´una vaga general per les llibertats, a nivell de tot l´Estat espanyol, que ens serveixi per a donar un cop formidable a l´enemic de la classe obrera i de tot el poble: el règim de dictadura i explotació del gran capital.

En aquesta perspectiva, el Moviment Socialista de Catalunys (M.S.C.) crida a totos les seves organitzacions i militants a intensificar la lluita en els fronts de masses i especialment dins el Moviment Obrer, difonent i explicant la justesa i l´adequació de la politica d´unitat popular per les llibertats i el socialisme,davant una situació de descomposició accelerada de la dictadura.

CONTRA LA CARESTIA DE LA VIDA: PER LA CONQUESTA DE LES REIVINDICACIONS OBRERES I POPULARS, INTESIFIQUEM EL COMBAT A TOTS ELS NIVELLS!!! PEL DRET DE VAGA I EL SINDICAT DE CLASSE!! FORGEM L´UNITAT COMB[illegible]A DEL M.O. i POPULAR, EN EL CAMI DE LA VAGA GENERAL!!   Catalunya, 10 de juliol de 1974